

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ลูกกำลังเข้ามาสู่ความสัมพันธ์ใหม่ ดังนั้น ลืมความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกที่นี่ที่อยู่บนพื้นฐานของปวงกรรม และทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม
- คำถาม:** ลูกๆ คนไหนที่พ่อยกย่อง? พ่อให้ความรักมากที่สุดกับลูกๆ คนไหน?
- คำตอบ:** บาบาร้องเพลงสรรเสริญลูกๆ ที่ยากจนของท่าน “ความยากจนนี้แสนมหัศจรรย์” อย่าได้มีความโลภแต่ให้คงอยู่อย่างสะดักสบาย เพียงแค่รับประทานจาปาตีสองแผ่น ลูกๆ ที่ยากจนจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก บาบาพอใจที่เห็นลูกๆ ที่ไม่มีการศึกษา เพราะพวกเขาไม่ต้องทำความเพียรพยายามที่จะลืมสิ่งที่พวกเขาได้ศึกษามา

โอมซานติ พ่อไม่จำเป็นต้องบอกลูกๆ ทุกวันให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ “ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ” หมายถึง “ขอให้ลูกคงอยู่ในสำนึกรู้ของการอยู่อย่างปราศจากร่าง” คำพูดเหล่านี้หมายความว่าเหมือนกัน พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ บทบาทของ 84 ชาติเกิดลูกบ้นทิกไว้ในลูกดวงวิญญาณแต่ละคน ลูกดวงวิญญาณรับร่างกาย เล่นบทบาทของลูก แล้วร่างกายของลูกก็สูญสลาย ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย เป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกๆ ได้รับความรู้นี้ ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ พ่อพูดว่า: เวลานี้พยายามที่จะจดจำพ่อมากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ เมื่อลูกอยู่อยู่กับธุรกิจของลูก ลูกก็ไม่มีภาระจดจำระลึกถึงมากนัก อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกแต่อยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว และจดจำพ่อให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ไม่ใช่ว่าลูกต้องนั่งที่นั่นเพื่อทำสมาธิที่มีคนนำสมาธิเป็นพิเศษเท่านั้น คำว่า “สมาธิที่มีคนนำ” นั้นผิด อันที่จริงเป็นเพียงการจดจำระลึกถึงเท่านั้น ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ที่ไหน จงจดจำพ่อ พยายามมากมายจะมา บางคนจะจดจำสิ่งหนึ่ง และคนอื่นก็จดจำบางสิ่งอื่น พายุจะมาอย่างแน่นอน ดังนั้นในเวลานั้นลูกต้องขับไล่พายุเหล่านั้นออกไปเพื่อที่มันจะไม่มา แม้กระทั่งในขณะที่ลูกนั่งที่นั่นมายกไฟแต่ก่อนจนลูกอย่างมาก นี่คือการบรรเทา ยิ่งลูกคงอยู่อย่างสบาย บ่วงพันธะของลูกก็จะยิ่งน้อยลง ในตอนแรกลูกดวงวิญญาณเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ เมื่อลูกเกิด สติปัญญาของลูกก็ถูกดึงไปหาพ่อแม่ของลูก จากนั้นก็มีคู่ชีวิต สิ่งต่างๆ ที่ไม่เคยมีที่นั่นมาก่อน เวลานี้เริ่มปรากฏเบื้องหน้าลูก แล้วลูกๆ ก็ถือกำเนิด และการจดจำถึงพวกเขาก็เพิ่มขึ้น เวลานี้ทั้งหมดเหล่านี้ต้องถูกลืม เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ต้องได้รับการจดจำ เหตุนี้เองพ่อจึงได้รับการยกย่อง ท่านคือแม่ของลูก พ่อของลูก ฯลฯ ท่านคือทุกสิ่งของลูก จดจำท่านผู้เดียว! ทุกสิ่งที่ท่านให้ลูกสำหรับอนาคตนั้นใหม่ ท่านส่งลูกไปสู่ความสัมพันธ์ใหม่ด้วยเช่นกัน จะมีความสัมพันธ์ที่นั่นเช่นกัน ไม่ใช่ว่าจะมีการทำลายล้างแบบสิ้นซาก ลูกละร่างของลูกและไปรับร่างอื่น ผู้ที่ดีมากอย่างแน่นอนจะเกิดในครอบครัวที่สูงส่ง เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเพื่ออนาคต 21 ชาติเกิดของลูก การศึกษาของลูกจะสิ้นสุดลง และรางวัลของลูกจะเริ่มต้นขึ้น ในโรงเรียนพวกเขาศึกษาเล่าเรียนแล้วก็ถูกโยกย้ายขึ้นเรียน ลูกด้วยเช่นกันกำลังจะถูกลูกโยกย้าย ก่อนอื่นไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ แล้วก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากโลกที่สกปรกนี้ นี่เรียกว่านรก ยุคทองเรียกว่าสวรรค์ มนุษย์ที่น้อยอยู่ในความมืดที่สมบูรณ์ ผู้ที่มั่งคั่งคิดว่านี่คือสวรรค์สำหรับพวกเขา สวรรค์อยู่ในโลกใหม่นั้น โลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย ผู้ที่ไปถึงสภาพอยู่เหนือปวงกรรมของพวกเขาก็ไม่ต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษในดินแดนของดรามราช จะไม่มีการลงโทษในสวรรค์ ที่นั่นแม้กระทั่งกรรมที่ลูกเข้าไปก็เป็นเหมือนพระราชวัง ไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั่น ที่นั่นกรรมเป็นเหมือนกรงขัง และดังนั้นจึงมีประสบการณ์ของการลงโทษ เพียงจดจำว่าลูกได้กลายเป็นชาวสวรรค์มาอีกครั้งแล้ว แล้วลูกก็จะจดจำทั้งวงจร เพียงประเด็นเดียวนี้มีค่าหลายแสนรูป เมื่อลูกลืมสิ่งนี้และกลับมาสำนึกที่เป็นร่างมายาก็จะเป็นเหตุแห่งความสูญเสียใหญ่หลวงแก่ลูก นี่คือการความเพียรพยายามที่ลูกต้องทำ ไม่มีใครสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้โดยไม่ทำความเพียรพยายาม บางคนพูดว่า: บาบานั่นไม่มีการศึกษา ฉันไม่รู้อะไรเลย แล้วبابาก็มีความสุขมาก เพราะทุกสิ่งที่ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนมาจนถึงตอนนี้ต้องถูกลืมที่นี่ สิ่งที่ลูกได้เคยศึกษาเป็นเพียงสำหรับระยะเวลาสั้นๆ เพื่อให้ลูกมีรายได้ในการดำรงชีวิตของลูก ฯลฯ ลูกรู้ว่าเวลานี้ทุกสิ่งกำลังจะถูกทำลาย จงจดจำพ่อมากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ และรับประทานจาปาตีหนึ่งแผ่นในความสุขออย่างมาก ความยากจนของเวลานี้ที่น่าอัศจรรย์ อย่ามีความโลภ เพียงแต่รับประทานจาปาตีหนึ่งแผ่นอย่างสบาย ทุกวันนี้มีแม้กระทั่งการขาดแคลนเมล็ดพืช แล้วที่ละน้อยลูกก็จะไม่สามารถแม้กระทั่งได้รับน้ำตาได้ ไม่ใช่เพราะลูกกำลังทำงานรับใช้ของพระเจ้า รัฐบาลก็จะให้ทุกสิ่งแก่ลูก พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ใช้ลูกๆ ได้รับการบอกให้อธิบายแก่รัฐบาลว่าเราทั้งหมดกำลังจะไปยังบ้านพ่อแม่ของเราด้วยกัน บาบาต้องส่งโกลีให้กับลูกๆ บางคน ที่นั่นพวกเขาพูดอย่างชัดเจนมากกว่า “ไม่ เราไม่ได้รับสิ่งใดเลย!” บางทีพวกเขาอาจจะให้สิ่งเล็กๆ น้อยๆ กับผู้ที่อยู่ใน

สถานการณ์ที่สิ้นหวัง เช่นที่ผู้มั่งคั่งบางคนก็จะให้สักกำมือแก่ฟาเคียร์ (นักบวชทางศาสนาที่เร่ร่อน) ผู้ที่ยากจนจะให้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น น้ำตาล ฯลฯ สามารถนำมาที่นี้ได้ แต่โยคะของลูกๆก็จะลดลง เพราะลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง แต่มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจึงไม่บรรลุผลในสิ่งใด งานนี้จะไม่ประสบความสำเร็จด้วยการศึกษามากเท่ากับด้วยการมีโยคะ มีโยคะน้อยมาก มายาทำให้ลูกลืมที่จะมีการจดจำระลึกถึง เธอคว้าจับลูกที่ทรงพลังอย่างแรงมาก แม้กระทั่งลูกที่ดีมากและชั้นหนึ่งก็มีลางร้ายอยู่เหนือพวกเขา สาเหตุหลักของการมีลางร้ายของพวกเขาคือการขาดโยคะ เนื่องจากลางร้าย ลูกๆบางคนก็ติดกับอยู่ในรูปและนามของใครบางคน จุดหมายปลายทางนี้สูงมาก หากลูกต้องการไปถึงจุดหมายปลายทางที่แท้จริงของลูกจริงๆ ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึง พ่อพูดว่า: ความรู้ที่ดีกว่าการเข้าฌาน แต่การจดจำระลึกถึงก็ดีกว่าความรู้นี้ เมื่อลูกเข้าฌานมากเกินไป วิญญาณปีศาจร้ายของมายาก็เข้ามาในตัวลูก มากมายเข้าฌานโดยไม่จำเป็น พวกเขาพูดถึงสิ่งต่างๆ มากมาย พวกเขาไม่ควรได้รับความไว้วางใจ ความรู้ได้รับจากมุรลีของบাবา พ่อเฝ้าแต่เตือนลูกว่าการเข้าฌานไม่มีประโยชน์ มีการแทรกแซงอย่างมากของมายาในสิ่งนั้น มีความหึงหวงโศกด้วยเช่นกัน ทุกคนเฝ้าแต่ได้รับความรู้นี้ต่อไป เป็นชีพบาบาผู้ที่ให้ความรู้นี้แก่ลูก มามาด้วยก็เคยได้รับความรู้นี้ นั่นก็เรียกว่า “มานมานะบาฟ” เช่นกัน จดจำพ่อและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกแต่ละคนควรตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่า ลูกกำลังสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอยู่หรือไม่ เป็นที่นี้ที่ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกสามารถเห็นว่าสภาพของบางคนชั้นหนึ่งอยู่ชั่วขณะหนึ่ง ที่เขาทำทุกสิ่งในความสุขอย่างมาก และหลังจากนั้นหนึ่งชั่วโมงวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธก็เข้ามา และแล้วทุกสิ่งก็จบสิ้น แล้วเขาก็กลับมาสำนึกได้ว่าเขาได้ทำผิดไป และเขาก็แก้ไขตนเองใหม่ ลูกบางคนก็เป็นเหมือนนาฬิกาชั่วโมง บาบามีลูกๆมากมายเช่นนั้น ชั่วขณะหนึ่งพวกเขาอ่อนหวานมากจนกระทั่งบাবาจะพูดว่าท่านจะส่งเวรตนเองให้แก่ลูกๆเช่นนั้น แล้วหลังจากหนึ่งชั่วโมงผ่านไป พวกเขาก็กลับมาไม่พอใจเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความโกรธเข้ามาและทุกสิ่งที่ลูกหารายได้มาจนถึงเวลานั้นก็ถูกทำลาย ชั่วขณะหนึ่งมีรายได้ที่สะสมไว้ และในช่วงเวลาถัดไปก็มีความสูญเสีย ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการณ์การจดจำระลึกถึงของลูก ความรู้นี้ง่ายดายมาก แม้กระทั่งเด็กเล็กก็สามารถอธิบายได้ อย่างไรก็ตามพวกเขาต้องเข้าใจพ่ออย่างถูกต้อง แม่นยำ - พ่อเป็นใครและพ่อเป็นอะไร เด็กเล็กไม่สามารถจดจำพ่อได้ในขณะที่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เมื่อใครบางคนกำลังจะตาย เขาถูกบอกให้จดจำพระเจ้า แต่เพราะเขาไม่รู้จักท่านอย่างถูกต้องแม่นยำ เขาจึงไม่สามารถจดจำท่านได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ไม่มีใครที่สามารถกลับบ้านได้ หรือบาปของใครจะถูกปลดปล่อยได้ด้วยวิธีนั้น ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ฤๅษีและมุนีได้พูดว่าพวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ในตอนเริ่มต้น อย่างน้อยพวกเขาก็สาโทกุนี้ สติปัญญาทาโม ประธานในปัจจุบันของพวกเขาก็จะสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: แม้แต่ลักษมีและนารายณ์ก็ไม่รู้จักพ่อ หากราชาและราชินีไม่รู้ แล้วปวงประชาของพวกเขาก็จะรู้ได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้จักพ่อ ในปัจจุบัน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้จักพ่อ ในบรรดาลูกๆ เช่นกันมีบางคนรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ บ้างพูดว่า: บาบา ฉันลืมท่านครั้งแล้วครั้งเล่า พ่อพูดว่า: ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหน เพียงแค่จดจำพ่อ รายได้ที่ลูกได้รับจากสิ่งนี้นั้นยิ่งใหญ่มาก ลูกกลับมาเป็นอิสระจากความเจ็บป่วยเป็นเวลา 21 ปีเกิด ลูกต้องกลับมาตรวจสอบภายในเพื่อที่จะจดจำพ่อเช่นนั้น อย่างไรก็ตามมายาทำให้ลูกลืมท่านและนำพายุมาที่นี้ ลูกต้องกลับมาตรวจสอบภายในที่จะจดจำพ่อเช่นนั้น อย่างไรก็ตามมายาทำให้ลูกลืมท่านและนำพายุมา ที่นี้ลูกต้องตรวจสอบภายในและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นี้ เป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นี้ นี่คือการบรรจบพบกันที่ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดเหนือทั้งหมด ลูกๆต้องได้เห็นถึงความน่าพิศวงว่า ในครอบครัวเดียวกันเป็นได้อย่างไรที่ สามิพูดว่าเขาเป็นของยุคบรรจบพบกันและคู่ชีวิตและลูกๆของเขาก็พูดว่าพวกเขาเป็นของยุคเหล็ก มีความแตกต่างมากมายเหลือเกิน สิ่งต่างๆที่พ่ออธิบายนั้นละเอียดอ่อนและละเอียดลออมาก แม้แต่ขณะที่ลูกอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องเก็บข้อเท็จจริงนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นดอกไม้ นี่เป็นเรื่องของประสบการณ์ ลูกต้องทำความเพียรพยายามในทางปฏิบัตินี้ ความเพียรพยายามเพียงแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ในบ้านเดียวกันคนหนึ่งจะเป็นหงส์และอีกคนเป็นนกกระสา สามิภรรยาบางคนชั้นหนึ่ง พวกเขาไม่เคยมีความคิดของกิเลสใดๆ พวกเขาอยู่ด้วยกันและยังคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาแสดงให้เห็นว่าพวกเขานั้นกล้าหาญเพียงใด ดังนั้นพวกเขาจะได้รับสถานภาพที่สูงเช่นนั้น มีลูกๆเช่นนั้นมากมาย บ้างทบตีผู้อื่นและทะเลาะเบาะแว้งกับพวกเขาเพื่อกิเลส สภาพของลูกควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกไม่แม้กระทั่งมีความคิดน้อยนิดที่สุดของการกลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อเฝ้าแต่แนะนำลูกสำหรับทุกสถานการณ์ ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นเช่นศรีลักษมีหรือศรีนารายณ์ด้วยการทำตามกำหนดของศรีศรี ศรีหมายถึงสูงส่ง ในยุคทองลูกสูงส่งอันดับหนึ่ง ในยุคเงินมีสององศาลดลง ลูกๆ ได้รับความรู้นี้ในเวลานี้ กฎของขุมมุนของพระเจ้านี้คือ เพียงผู้ที่เห็นคุณค่าของเพชรพลอยแห่งความรู้นี้ และผู้ที่ไม่เคยหาเท่านั้นที่ควรนั่งข้างหน้า ลูกบางคนนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อแล้วเฝ้าแต่หาหรือกระทั่งสัปหงก พวกเขาควรไปนั่งข้างหลัง นี่คือการขมุนของพระเจ้าของลูกๆของท่าน ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้นครุบางคนก็ยังคงนำคนเช่นนั้นมาที่นี้ ลูกกำลังได้รับความมั่งคั่งจากพ่อ แต่ละคำพูดนั้นมีค่าหลายแสนรูป ลูกรู้ว่า เป็นเพียงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้นี้ ลูกพูดว่า: บาบารเราได้มาอีกครั้งเพื่อ

ประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา บาบาพูดกับลูกๆ ที่สุดแสนหวานซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: โลกนี้สกปรก ลูกต้องมีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกนี้ พ่อพูดว่า: อะไรก็ตามที่ลูกมองเห็นในโลกนี้ในเวลานี้จะไม่มีในวันพรุ่งนี้ จะไม่มีชื่อหรือร่องรอยของวัด ฯลฯ ที่นั่นในสวรรค์ไม่มีความจำเป็นสำหรับใครที่จะเยี่ยมชมโบราณวัตถุ ที่นี้มีการให้คำมากมายมากกับโบราณวัตถุ ในความเป็นจริงไม่มีสิ่งใดนอกจากพ่อที่มีค่า พ่อพูดว่า: หากพ่อไม่มา ลูกจะประกาศสิทธิในอาณาจักรได้อย่างไร? ผู้ที่มีสำนึกในสิ่งนี้จะมาและประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อ เหตุนี้เองเพียงกำมือเดียวจากหลายพันล้านเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ ไม่ควรจะมีคำสั่งเสียใดเกี่ยวกับสิ่งใด เรามีธรรมเนียมและระบบของการออฟเฟอร์ไบบิกเช่นกัน ไม่มีการเชื่อมโยงใดกับความรู้นี้หรือการจดจำระลึกถึง ลูกไม่มีการเชื่อมโยงกับสิ่งอื่นใด มีเพียงสองสิ่งเท่านั้น: อัลฟาและเบต้า อาณาจักร พระเจ้าเรียกว่าอัลฟา ผู้คนขึ้นขึ้นข้างบนเพื่อที่จะจดจำท่าน เป็นดวงวิญญาณที่ขึ้น พ่อพูดว่า: ลูกจดจำพ่อในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกทั้งหมดคือลูกของพ่อ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าบาบามาทุกวงจรและปลดปล่อยมนุษย์ทั้งหมดจากความทุกข์ของพวกเขา และให้ความสงบและความสุขแก่พวกเขา เหตุนี้เองบาบาจึงได้บอกลูกให้ติดตั้งบอร์ดที่เขียนว่า: มาและเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะก่อตั้งความสงบในโลกได้อย่างไร หากท่านต้องการที่จะเข้าใจวิถีที่จะกลายเป็นนายของโลกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดในหนึ่งวินาที เข้ามาและทำความเข้าใจ ติดป้ายไว้หน้าอกบ้านของลูก ลูกสามารถเปิดมหาวิทยาลัยและโรงพยาบาลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดบนพื้นที่เพียงสามตารางฟุต ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงลูกกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัยถึง 21 ชาติเกิด และด้วยการศึกษา ลูกได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์ แม้กระทั่งปวงประชาก็พูดว่า พวกเขาจะกลายเป็นนายของสวรรค์ วันนั้นเพราะมนุษย์เป็นชาวนรก พวกเขาจึงรู้สึกอับอาย พวกเขาเองพูดว่า: พ่อของเรากลายเป็นชาวสวรรค์ และดังนั้นเราจึงเป็นชาวนรก เมื่อเราตาย เราจะไปสวรรค์ นี่ช่างเป็นประเด็นที่ง่ายดาย พวกเขาพูดถึงบางคนผู้ที่ทำงานที่ดีสำเร็จ ว่าเขาเป็นบุคคลพิเศษหรือเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ และเวลานี้เขาได้จากไปสวรรค์แล้ว อย่างไรก็ตามยังไม่มีใครสามารถไปที่นั่นได้ เมื่อละครจบลง ทุกคนออกมา และยืนอยู่บนเวที สงครามนี้จะเกิดขึ้นเมื่อนักแสดงทั้งหมดได้มาถึงที่นี่ จากนั้นทุกคนจะกลับบ้าน “ชบวนแต่งงานของชีวา” ได้รับการจดจำ ดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับไปพร้อมกับชีวาบา สิ่งหลักคือ 84 ชาติเกิดของลูกเวลานี้กำลังจะสิ้นสุดลง รองเท่านั้นเวลานี้ต้องถูกทิ้ง เช่นที่ทุ่งหนึ่งเก่าของมันเป็นและรับหนึ่งใหม่ ดังนั้นลูกก็จะมีร่างกายใหม่ในยุคทอง ศรีกฤษณะนั้นงดงามมาก เขามีแรงดึงดูดมากมาย เขามีร่างกายชิ้นหนึ่ง เราทุกคนจะได้รับร่างกายเช่นนั้น ลูกพูดว่า: ฉันจะกลายเป็นนารายณ์ ร่างกายนี้เลื่อมโทรมและสกปรก ฉันจะทิ้งร่างนี้และไปสู่โลกใหม่นั้น เนื่องจากลูกพูดว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์แล้วเหตุใดลูกจึงไม่จดจำสิ่งนี้และมีประสบการณ์ของความทุกข์เล่า? เข้าใจเรื่องราวนี้ของนารายณ์ที่แท้จริงอย่างมาก สาธิตสิ่งนี้ด้วยการนำสิ่งที่ลูกพูดไปสู่การปฏิบัติ การกระทำของลูกควรจะต้องติดเทียมกับคำพูดของลูก ดำเนินธุรกิจของลูกต่อไป ฯลฯ แต่พ่อพูดว่า: ขอให้มือของลูกทำงานขณะที่หัวใจของลูกคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ยิ่งลูกดูดซับความรู้มากเท่าใด ลูกก็จะยิ่งให้คุณค่ากับความรู้มากเท่านั้น ลูกกลับมาบังคับมากด้วยการดูดซับความรู้นี้ นี่คือความรู้ทางจิตวิญญาณ ลูกคือดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณผู้ที่พูดผ่านร่างกาย เป็นดวงวิญญาณผู้ที่ให้ความรู้ และเป็นดวงวิญญาณผู้ที่ดูดซับความรู้นี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. แม้ขณะนี้ต้องมองเห็นสิ่งเก่าๆ ของโลกเก่านี้ ก็อย่าได้เห็นสิ่งเหล่านั้น เพื่อที่จะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา ทำให้การกระทำของลูกติดเทียมกับคำพูดของลูก
2. ให้คุณค่ากับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย รายได้ที่ถูกกำลังจะได้รับนั้นมหาศาล อย่าได้หวาดหรือสับสน เพื่อที่จะคงอยู่ปลอดภัยจากกลางร้ายของการถูกดึงดูดเข้าหารูปและนามของบางคน ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง

พร: ขอให้ลูกอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของพ่อ และดังนั้นจึงเต็มไปด้วยความรักและละวางเช่นดอกบัว แม้กระทั่งอยู่ท่ามกลางสถานการณ์ที่เปราะบาง ในยุคบรรจบพบกันเมื่อพ่อมาในฐานะผู้รับใช้ ท่านรับใช้ลูกๆ ทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอด้วยร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครอง พื้นที่ที่ลูกจดจำระลึกถึงท่าน ลูกมีประสบการณ์ของความเป็นมิตรของท่านในหนึ่งวินาที

ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองแห่งการจดจำระลึกถึงนี้ทำให้ลูกเต็มไปด้วยความรักและละวางเช่นดอกบัว
ในท่ามกลางสถานการณ์ที่เปราะบาง ลูกไม่ต้องทำงานหนัก ด้วยการนำפוไว้เบื้องหน้าลูก และด้วยการก
ลับมามั่นคงในสภาพดั้งเดิมของลูก สถานการณ์ประเภทใดๆก็จะถูกเปลี่ยนแปลง

คติพจน์: อย่าปล่อยให้มานของคำพูดมาขวางกั้นระหว่างลูก และลูกจะเฝ้าแต่มีประสบการณ์ของความเป็นมิตรของ
พ่อ

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ฝึกฝนการอยู่ในสภาพสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อยู่อย่างสำรวจตน

วิธีที่จะกลับมาเป็นอิสระจากอุปสรรคใดๆ คือ การกลับมาตระหนักรู้ถึงรูปของลูก นั่นคือ รูปแห่งแสงที่มีสำนึกดวง
วิญญาณของลูกในหนึ่งวินาที และเมื่อทำการกระทำ ให้มีสำนึกของการเป็นเครื่องมือ กลับมามั่นคงในรูปของแสงที่เบา
สบายนี้ และลูกจะกระโดดสูงในหนึ่งวินาที ไม่มีอุปสรรคใดๆจะขัดขวางลูกจากการก้าวไปข้างหน้า